

>>> “เมื่อท่านหัวเราะ โลกก็จะร่วมหัวเราะไปกับท่าน

แต่เมื่อท่านร้องไห้ ท่านจะต้องร้องไห้เพียงคนเดียว” <<<

ได้รับคำเชิญชวนให้ไปช่วยนำกิจกรรมสันตนาการให้กับเด็ก ๆ ในการ “แบ่งปันคริสต์มาส” ของชมรมผู้สูงอายุวัดเขตนต์หลุยส์ร่วมกับอาสาโคเออร์ ที่ศูนย์บ้านพระบิดา แดวสวนผึ้ง ราชบุรี ได้ รับรู้เพียงว่าจะมีเด็ก ๆ ร่วมกิจกรรมประมาณสัก 40 กว่าคน ส่วนข้อมูลอื่น ๆ สถานที่เป็นอย่างใด มี เครื่องมืออุปกรณ์อะไรบ้าง คาดเดาไม่ถูก คิดเพียงว่าเราจะต้องทำให้เด็กสนุกสนานรื่นเริง

และผู้ร่วมทางสายบุญครั้งนี้ หลายคนก็เพิ่งพบปะกันเป็นครั้งแรก เมื่อออกเดินทางการพูดคุย ก็ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป บรรยากาศฉันท์มิตรคริสตชนก็เริ่มสร้างชีวิตชีวาในระหว่างทาง ความเบิกบานก็บังเกิดขึ้น เราแวะขอพรที่วัดนักบุญอิกแนส ฐูป่าห้วย ต่อด้วยการรับพรจากคุณพ่อที่วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุ่ม จนกระทั่งเราไปถึงศูนย์เกือบ ๆ เที่ยง ได้เวลาอาหาร เมื่อรถจอดเพื่อนำสิ่งของที่ มีผู้บริจาคฝากมาเต็มคันรถลง เด็ก ๆ ต่างก็วิ่งมาทักทาย หลายคนพูดเป็นภาษาอังกฤษ What is your

name? เด็กที่นี้พูดภาษาอังกฤษเก่ง เพราะผู้ดูแล ศูนย์เป็นชาวฟิลิปปินส์ และได้ทำอาหาร ฟิลิปปินส์ต้อนรับคณะเราด้วย ระหว่างทาน อาหารก็เห็นเด็ก ๆ คละเคล้าทั้งเด็กโตและเด็ก เล็ก และน่าจะฟังภาษาไทยพอรู้เรื่อง แต่... ไม่มี ห้องประชุม มีเพียงลานปูนเล็ก ๆ หน้าศูนย์ มี ต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา ไม่มีเครื่องเสียงแถมติด กับถนน กิจกรรมที่เตรียมไว้จำต้องยกเลิก

เพราะสถานการณ์ไม่เอื้อ คิดอะไรได้ก็ทำ เมื่อเริ่มกิจกรรมทุกสิ่งก็เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ พระจิตนำ ทาง มีจุดมุ่งหมายเพียงสร้างความสนุกสนาน รื่นเริงให้เกิดขึ้น บางทีประสบการณ์มีค่ามากกว่า หลักการ แล้วเวลาที่ผ่านมาอย่างรวดเร็ว สร้างความสนุกสนานและการมีส่วนร่วมของเด็ก ๆ กับ คณะที่เดินทางไปครั้งนี้ เด็กเบิกบานด้วยการเบิกบุญของพวกเรา ทำให้ทุกคนสดใสขึ้นมา ไข้หรือไม่ การมีชีวิตที่เบิกบานนั้น มันมีค่ายิ่งนัก การให้ที่ยิ่งใหญ่ คือ การให้ชีวิตที่เบิกบานกับผู้คน

ผู้ที่มีหัวใจเบิกบาน บางครั้งก็ช่วยให้รอดพ้นจากอันตรายในชีวิตได้ การที่จะฝึกใจให้มี
ความเบิกบาน ไม่ใช่เป็นเรื่องยาก ต้องหัดมองเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในแง่ดี วางใจในพระ
เพราะพระองค์นำทางเราเสมอ มองในทางบวก เมื่อเราประสบเรื่องทุกข์ร้อนใด ๆ ก็อย่าให้ความ
ทุกข์นั้นมาถ่วงรอนกินให้ใจสลาย แก่สถานการณ์ด้วยประสบการณ์ อย่างมีสติ อย่ายึดติดกับ
หลักการและอุดมการณ์จนเกินงาม อดทนต่อความยากลำบาก และการได้อยู่กับผู้ที่รื่นเริงเบิกบาน
แจ่มใส ก็ทำให้จิตใจเราเบิกบานไปด้วย รู้จักหาความสุขจากสิ่งที่มีอยู่ ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น ไม่โลก
ในสิ่งที่เราไม่มี ไม่มักใหญ่ใฝ่สูงเกินเอื้อมมือคว้า

ในชีวิตจริงของเรานั้นสิ่งที่จะทำให้คลายความเบิกบาน ก็คือ **หัวใจที่จมในความทุกข์** ความวิตก
กังวล เราจงอย่ายอมให้จิตใจเป็นเช่นนั้น ระบายความวิตกทุกข์ร้อนบ้าง ทำบุญให้ทาน หากชีวิตยังมี
แรงยิ้ม มีแรงหัวเราะ ก็ยิ้มและหัวเราะเสียบ้าง จิตใจเราเชื่อมสัมพันธ์กับร่างกาย การยิ้มการหัวเราะอยู่
เสมอ สามารถขับไล่ความทุกข์ร้อนออกไป พระเยซูเจ้าสอนเราว่า “อย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้
เพราะวันพรุ่งนี้จะมีเรื่องวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีความดีศรีของมันพอบอกอยู่แล้ว”
(มัทธิว 6: 34) จงรักษาความเบิกบานไว้ เพราะนี่คือความสุข เมื่อมี “ความสุข” ก็รักษาความสุขนั้นให้
คงอยู่ตลอดไป มาเตรียมรับเสด็จพระกุมารคริสตเจ้าด้วยหัวใจที่เบิกบาน ในวิถีชีวิตประจำวัน ด้วย
หัวใจแห่งการให้ซึ่งกันและกัน ให้ด้วยหัวใจที่เบิกบาน....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>